

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Ustawodawcza

Data posiedzenia: 8 kwietnia 2010 r.

Nr posiedzenia: 293

Posiedzeniu przewodniczył: senator Piotr Zientarski – przewodniczący komisji

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 9 lutego 2010 r. dotyczącego ustawy Kodeks postępowania cywilnego (*sygn. akt SK 10/09*).
  2. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 11 lutego 2010 r. dotyczącego ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (*sygn. akt K 15/09*).

- W posiedzeniu uczestniczyli:
- senatorowie członkowie komisji: Zbigniew Cichoń, Stanisław Gogacz, Leon Kieres, Bohdan Paszkowski, Grażyna Sztark i Piotr Zientarski,
  - przedstawiciele Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu: Anna Michalak i Marek Jarentowski.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 9 lutego 2010 r. dotyczącego ustawy Kodeks postępowania cywilnego (*sygn. akt SK 10/09*) przedstawił ekspert ds. legislacji Marek Jarentowski.

Trybunał stwierdził niezgodność art. 394¹ § 2 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego w zakresie, w jakim – w brzmieniu obowiązującym do dnia 21 maja 2009 r. – nie dawał podstaw do zaskarżenia postanowienia w przedmiocie kosztów procesu zasądzonych po raz pierwszy przez sąd drugiej instancji – z art. 78 w związku z art. 176 ust. 1, w związku z art. 45 ust. 1 oraz w związku z art. 32 Konstytucji.

Pomimo więc, że w „głównej” sprawie, która toczy się przed sadem, sąd drugiej instancji orzeka jako sąd drugiej instancji, to w zakresie kosztów postępowania związanych z postępowaniem drugoinstancyjnym (w sprawie „wpadkowej”) orzeka po raz pierwszy. Zdaniem Trybunału, art. 176 ust. 1 Konstytucji stanowiąc, iż postępowania sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne, nie różnicuje prawa do drugiej instancji ze względu na to czy sprawa dotyczy meritum czy dotyczy rozstrzygnięcia o kosztach.

Wyrok dotyczy jednak normy już nieobowiązującej. Została ona bowiem zmieniona z inicjatywy Senatu, będącej skutkiem wykonywania wcześniejszego wyroku Trybunału Konstytucyjnego (SK 3/05). Wydanie przedstawianego wyroku było jednak konieczne dla ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Niemniej jednak obecnie nie zachodzi potrzeba wszczynania inicjatywy ustawodawczej.

Mając powyższe na uwadze przewodniczący komisji Piotr Zientarski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Komisja jednogłośnie (6 głosów „za”) przyjęła przedstawiony wniosek.

Konkluzja Komisja nie będzie wносиć o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Ad. 2 Anna Michalak z Biura Legislacyjnego poinformowała senatorów, iż Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 11 lutego 2010 r. (*sygn. akt K 15/09*) orzekł o niezgodności z art. 92 ust. 1 Konstytucji art. 15 ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin. Zaskarżony przepis określał warunki podwyższania emerytur wojskowych żołnierzy precyzując, iż

Rada Ministrów w drodze rozporządzenia precyzuje szczegółowe warunki podwyższania emerytur.

Na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy Rada Ministrów wydała rozporządzenie z dnia 27 lutego 1995 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych (Dz. U. Nr 21, poz. 110 ze zm.). Dotyczy ono m.in. limitu godzin lotów uprawniającego do podwyższenia emerytury, limitu dni pełnienia służby na okrętach, a także limitu służby połączonej z wyjściem w morze. Jednocześnie ustawa nie określa żadnych limitów godzinowych, dni i liczby skoków, po przekroczeniu których powinno nastąpić podwyższenie emerytury. Ograniczenia te wprowadzone zostały rozporządzeniem Rady Ministrów.

TK podkreślił, iż wykonawczy charakter upoważnienia do wydania rozporządzenia determinuje treść upoważnienia do jego wydania. Musi być ono sformułowane w taki sposób, aby odsyłało do unormowania tylko takich spraw, które są przedmiotem ustawy i które służą realizacji tych samych celów, jakie znajdują wyraz w przepisach ustawy. Dlatego przepisy ustawy upoważniającej, a w szczególności przepis upoważniający, powinny wyznaczać, co najmniej w sposób ogólny, lecz jednocześnie dostatecznie wyraźny, kierunek unormowań, które mają nastąpić w drodze rozporządzenia. Rozporządzenie nie może więc bez wyraźnego upoważnienia ustawy wkraczać w sferę materii prawnych regulowanych innymi ustawami. Nie może także zawartych w nich treści przekształcać, modyfikować, a nawet nie powinno ich powtarzać.

W omawianej sprawie, Trybunał wskazał, iż brak wytycznych dotyczących tego, jak w rozporządzeniu uregulować kwestię podwyższania emerytur wojskowych, doprowadził do oderwania rozporządzenia od ustawy. W ten sposób rozporządzenie przestało być aktem wykonawczym, a stało się aktem samoistnym. Brak określenia wytycznych dotyczących treści rozporządzenia spowodowało, że omawiana regulacja narusza Konstytucję.

W dniu 10 lutego 2010 r., w związku z omawianym wyrokiem TK, sejmowa Komisja Ustawodawcza podjęła inicjatywę w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin. Mając na uwadze powyższe, wszczynanie przez Senat osobnej inicjatywy ustawodawczej Biuro Legislacyjne nie uważa za konieczne.

Przewodniczący komisji Piotr Zientarski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Komisja jednogłośnie (6 głosów „za”) przyjęła przedstawiony wniosek.

Konkluzja Komisja nie będzie wносиć o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingsową.